

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 5. 3. 1919, sp. zn. R I 96/19

Číslo: 75/1919

Právní věta:

Za členy představenstva výrobních a hospodářských společenstev mohou býti voleny pouze osoby fyzické, nikoliv firmy.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 05.03.1919

Spisová značka: R I 96/19

Číslo rozhodnutí: 75

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Oповěď společenstva s ručením obmezeným k zápisu do rejstříku společenstev byla rejstříkovým soudem (obchodním soudem v Praze) vrácena k opravě povoláním kupců jednotlivců a nikoliv jejich firem do představenstva.

Rekursní soud (vrchní zemský soud v Praze) rekursu společenstva nevyhověl.

Důvody:

Podle opovědi mají býti do rejstříku zapsáni nově kooptovaní členové představenstva, mezi jinými i pět firem. Z pojmu firmy v čl. 15 obch. zák. obsaženého vysvítá, že kupec pod svou firmou může provozovati výlučně jen své obchody, že firmy své k jiným účelům použití nesmí, že tudíž firma za člena představenstva výrobního a hospodářského společenstva volena býti nemůže. Kromě toho spočívá udělení úřadu člena představenstva na osobní důvěře. Tuto důvěru může míti pouze určitá osoba fyzická, není proto vykonávání toho úřadu náměstkem přípustno. Vůči tomu by spočívalo, kdyby byla ustanovena firma za člena představenstva, vykonávání funkcí jeho v ruce zástupce zvolené firmy, v době zřízení neznámého. Z toho a z ustanovení zákona společenstevního, zejména § 16 (členové představenstva dávají svůj podpis před soudem obchodním), § 17 (o způsobu podpisu společenstevní firmy), § 20 (přísahy vykonávají se jménem společenstva představenstvem), § 21 (o doručování společenstvu do ruky některého člena představenstva), vyplývá, že za členy představenstva výrobního a hospodářského společenstva mohou ustanoveny býti jedině fyzické

osoby. Učiněná opověď se nesrovnává s tímto na zákoně spočívajícím stanoviskem, pročež oprava rejstříkovým soudem nařízená jest odůvodněna.

Nejvyšší soud dovolacímu rekursu společenstva nevyhověl, poněvadž tu není podmínek § 16 cís. pat. z 9. srpna 1854 č. 208 ř. z., za kterých možno v odpor bráti souhlasná usnesení soudů nižších stolic.